

Sandra Bakhuis

6 juli 3 minuten

Twee weken geleden belt een jonge vrouw, op de achtergrond ruziënde kinderen. "Ssst, mamma is aan de telefoon", hoor ik. En daarna: "Sorry, mijn naam is Trees en ik trek het niet meer. Ik heb hulp nodig." Trees legt uit dat ze net afgekeurd is: chronisch ziek. "De afkeuring lucht wel wat op, maar ik weet nu echt niet hoe het verder moet."

schrijfblok pen

Foto:

We maken een afspraak bij mij op kantoor en als Trees hier een week later binnenstapt, zie ik de vermoeidheid op haar gezicht. "De jongens zijn nu bij mijn ouders en moeten straks weer naar voetbal", zucht de vrouw. Aarzelend vertelt ze over haar Mick van 8 en Liam van 13, die na de vakantie naar het mbo gaat. "Nog twee weken en dan hebben ze vakantie. Maar het huis en ik zijn er niet klaar voor", snikt Trees. "Ik heb amper energie om boodschappen te doen en te koken. Aan leuke dingen met ze doen kom ik al helemaal niet toe."

Het huis en ik zijn niet klaar voor vakantie

Als je het niet alleen redt

Ik vraag hoe ze het tot nu toe gered heeft. "Het lukte nét, dankzij mijn ouders", bekent ze. "Maar zij worden ouder en hebben nu hulp in huis. Dus ik kan minder op hen steunen. M'n moeder zegt nu dat ik ook hulp verdien en bij de gemeente moet aanvragen. Hoe dat allemaal werkt? Geen idee. Vandaar dat ik bij jou kom."

Ruimte bij gemeente

"Wat goed dat je om hulp vraagt", probeer ik haar gerust te stellen. "Zullen we samen eens het Wmo-loket van de gemeente bellen wat er kan?" Meestal wijst de gemeente hulp vanuit de Wmo af, met kinderen op deze leeftijd; zij moeten maar in huis te helpen. Toch zie ik nu wel kans. Zoon Liam gaat namelijk naar het voortgezet onderwijs en dat is een grote stap in het leven van een kind. De gemeente reageert dan soms soepeler.

Hoop doet leven

Als we even later bellen, blijkt de gemeente zes weken wachttijd te hebben voor ze een aanvraag kan bespreken tijdens een zogeheten keukentafelgesprek. Gelukkig wil de loketmedewerker er wel spoed achter zetten. "Moet ik echt wachten op dat gesprek?", kijkt Trees me treurig aan. "Ja", zeg ik eerlijk. "Maar als het zover is bereiden we dat gesprek wel goed met je voor. En we gaan ook met je mee ernaartoe. Scheelt dat?" Ze knikt. Met een sprankje hoop in haar ogen verlaat ze even later mijn kantoor.

Dit soort vragen krijgen we elke week. Dankzij onze eigen ervaringen helpen we mensen dan weer op weg. Ook u. Bel met 0546 45 69 09 voor een afspraak of kijk op

www.almelosociaal.nl

Sandra is pr-medewerker bij Almelo Sociaal, de stichting met vrijwilligers die u gratis helpen bij vragen over geld, zorg en wonen. In deze column krijgt u een kijkje in wat we in de praktijk meemaken.